

# Księga Liczb

## Rozdział 21

1. Co gdy usłyszał Chananejczyk, król Arad, który mieszkał na południe, to jest, że przyciągnął Izrael drogą szpiegów, walczył przeciw jemu, a zostawszy zwyciężcą, pobrał z niego korzyści. 2. Lecz Izrael ślubem się JAHWE obowiązując, rzekł: Jeśli podasz ten lud w rękę moję, zgładzę miasta jego. 3. I wysłuchał JAHWE prośbę Izraela, i podał Chananejczyka, którego on wybił, wyróciwszy miasta jego. I nazwał imię miejsca onego Horma, to jest przeklęstwo. 4. I ruszyli się z góry Hor drogą, która wiedzie do morza czerwonego, aby obeszlili ziemię Edom. I począł sobie tesknąć lud w drodze i w pracy. 5. I mówiąc przeciw Bogu i Mojżeszowi, rzekł: Czemuś nas wywiódł z Egiptu, abyśmy pomarli na pustyni? Nie masz chleba, nie masz wody: dusza nasza już się brzydzi tym bardzo lekkim pokarmem. 6. Przetoż JAHWE przepuścił na lud węże ogniste, za których ranami i śmierciami bardzo wielu 7. przyszli do Mojżesza i rzekli: Zgrzeszyliśmy, zechmy mówili przeciw JAHWE i tobie. Proś, aby oddalił od nas węże. I modlił się Mojżesz za ludem. 8. I rzekł JAHWE do niego: Uczynь węża miedzianego a wystaw go na znak: który ukąszony wejrzy nań, żyw będzie. 9. Uczynił tedy Mojżesz WĘŻA MIEDZIANEGO i wystawił go na znak: na którego gdy ukąszeni patrzyli, byli uzdrowieni. 10. I ruszywszy się synowie Izraelowi obozem stanęli w Obot. 11. Skąd wyciągnawszy rozbili namioty w Jeabarim na puszczy, która patrzy ku Moab przeciwko wschodniej stronie. 12. A stamtąd się ruszywszy przyszli do strumienia Zared. 13. Który puściwszy, obozem stanęli przeciw Arnon, które jest na puszczy a wysadza się na granicach Amorejczyka, bo Arnon jest granicą Moabską, dzieląc Moabity od Amorejczyków. 14. Skąd mówią w księgach wojen PANSKICH: Jako uczynił na morzu czerwonym, tak uczyni na potoczech Arnońskich. 15. Skały potoków nachyliły się, aby odpoczynęły w Ar i usiadły na granicach Moabskich. 16. A z tego miejsca okazała się studnia, o której JAHWE mówił do Mojżesza: Zgromadź lud a dam im wody. 17. Tedy śpiewał Izrael tę pieśń: Wystąp, studnio! Śpiewali: 18. Studnia, którą wykopały książęta i zgotowali hetmanowie ludu w zakonodawcy i w laskach swoich. Z pustynie do Matany. 19. Z Matany do Nahaliel, z Nahaliel do Bamot. 20. Z Bamot, dolina jest w krainie Moab na wierzchu Fasga, która patrzy przeciw puszczy. 21. I posłał Izrael posły do Sehona, króla Amorejskiego, mówiąc: 22. Proszę, aby mi wolno było przejść przez ziemię twoję: nie zstapiemy na pola i winnice, nie będziemy pić wody z studzien: drogą królewską pójdziemy, aż przejdziemy granice twoje. 23. Który nie chciał dozwolić, aby przeszedł Izrael przez granice jego, i owszem, zebrawszy wojsko wyjechał przeciwko na puszcza i przyjechał do Jasa, i walczył przeciw jemu. 24. Od którego porażony jest paszczą miecza i otrzymana jest ziemia jego od Arnon aż do Jebok i synów Ammon - bo mocną obroną były opatrzone granice Ammonitów. 25. Pobrał tedy Izrael wszystkie miasta jego i mieszkał w mieściech Amorejskich, to jest w Hesebon i we wsiach jego. 26. Miasto Hesebon było Sehona, króla Amorejskiego, który walczył przeciwko królowi Moab i wziął wszystkę ziemię, która pod jego władzą była aż po Arnon. 27. Przetoż

mówią w przypowieści: Pójdźcie do Hesebon, niech się zbuduje i wystawi miasto Sehon. **28.** Ogień wyszedł z Hesebon, płomień z miasteczka Sehon i pożarł Ar Moabitów i obywatele wyżyn Arnon. **29.** Biada tobie, Moab, zginąłeś, ludu Chamos. Podał syny jego na uciekanie, a córki w pojmanie królowi Amorejczyków, Sehon. **30.** Jarzmo ich zaginęło od Hesebon aż do Dibon, spracowani przyszedli do Nofe i aż do Medaba. **31.** Mieszkał tedy Izrael w ziemi Amorejczyka. **32.** I posłał Mojżesz, którzy by wyszpiegowali Jazer, którego wioski pobrali i posiadli obywatele. **33.** I obrócili się, i szli drogą Basan, i zastąpił im Og, król Basan, ze wszystkim ludem swym, chcąc dać bitwę w Edrai. **34.** I rzekł JAHWE do Mojżesza: Nie bój się go, bom go dał w rękę twoją, i wszytek lud, i ziemię jego, i uczynisz mu tak, jakos uczynił Sehonowi, królowi Amorejczyków, obywatelowi Hesebon. **35.** Porazili tedy i tego z synmi jego, i wszytek lud jego, aż do szczątku, i posiadli ziemię jego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.